

## ЮВІЛЕЇ



### **Володимир ПАНАСЮК** (до 85-річчя від дня народження)

Володимир Васильович Панасюк – український вчений зі світовим іменем у галузі механіки матеріалів, матеріалознавства та міцності конструкцій, академік Національної академії наук України, доктор технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат державних премій СРСР та України.

В. В. Панасюк народився 27 лютого 1926 року на Холмщині (тепер – Республіка Польща). Після закінчення у 1951 р. фізико-математичного факультету Львівського державного університету працює у Фізико-механічному інституті Національної академії наук України (до 1964 р. – Інститут машинознавства і автоматики АН УРСР), в якому пройшов шлях аспіранта, молодшого і старшого наукового співробітника, вченого секретаря, завідувача лабораторії, завідувача відділу, а з 1971 р. по сьогодні – директор цього Інституту. В 1972 р. його обрано членом-кореспондентом, а в 1978 р. – академіком НАН України.

Наукова діяльність В. В. Панасюка присвячена розв'язанню задач фізики і механіки руйнування та міцності матеріалів, розробці теорії руйнування тіл з тріщинами, контактним задачам теорії пружності, фізико-хімічної механіки матеріалів тощо. Він запропонував нові оригінальні теоретичні концепції та моделі для вирішення питань граничної рівноваги пружно-пластичних деформівних тіл з тріщинами, нові підходи до розв'язання задач математичної теорії тріщин для багатозв'язних областей, сформулював принципово нову модель впливу корозивного середовища на ріст тріщин у металах, а також під впливом водню, розробив експериментальні методи встановлення характеристик тріщиностійкості матеріалів. За його участю вперше в СРСР підготовлено відповідні стандарти для визначення тріщиностійкості матеріалів.

Основні наукові результати вченого висвітлено в понад 600 публікаціях, у

т. ч. в 17 монографіях, серед яких перша монографія в Східній Європі з проблем механіки граничної рівноваги твердих деформівних тіл з тріщинами. Ці праці, а також його почесна лекція на 8-й Міжнародній конференції з механіки руйнування в Києві та інші наукові результати стали вагомим внеском у розвиток та утвердження механіки руйнування матеріалів як напрямку в науці про матеріали та цілісність конструкцій.

Особливе місце посідає підготовка під його керівництвом енциклопедичного видання – дванадцятитомного довідника-монографії “Механіка руйнування і міцність матеріалів” (1988–2009 рр.). Ця колективна праця стала важливою віхою у розвитку науки про матеріали та їх міцність.

Професор В. В. Панасюк створив свою наукову школу з механіки руйнування і матеріалознавства, підготував 17 докторів і 47 кандидатів наук, приділяє велику увагу вихованню молоді.

Він вніс значний вклад у розбудову Фізико-механічного інституту, організацію на його базі науково-технічного комплексу “НТК ФМІ НАН України”, створення унікального лабораторного комплексу “Протон” для дослідження впливу водню за високих тисків і температур на поведінку конструкційних матеріалів, Шацької експериментальної бази, державних інженерних центрів “Львівантикор” і “Техно-Ресурс”, корпорації “Енергоресурс-Інвест” та інших науково-виробничих структур, які сприяли впровадженню в народне господарство наукових розробок Інституту.

В. В. Панасюк очолював український національний організаційний комітет 8-ої Міжнародної конференції з механіки руйнування матеріалів у Києві (1993 р.), є одним із засновників українсько-польсько-німецької Літньої школи для молодих науковців (1995 р.). Він очолює науково-технічну раду з фізико-хімічної механіки матеріалів, Українське товариство з механіки руйнування матеріалів, є головним редактором журналу “Фізико-хімічна механіка матеріалів”, членом редколегії міжнародного журналу “Fatigue and Fracture of Engineering Materials and Structures” (1984–2007 рр.) та багатьох інших наукових видань. Він керівник української делегації на Європейських конференціях з механіки руйнування матеріалів, починаючи з 1992 р., та на першому грецько-українському симпозіумі з проблем механіки руйнування та міцності матеріалів (Греція, Ксанті, 2010 р.).

В. В. Панасюк відзначений медаллю Гріффітса – вищою нагородою Європейського товариства з цілісності конструкцій (ESIS), удостоєний почесного титулу “Doctor Honoris Causa” Вроцлавської політехніки (1998 р.), Національного університету “Львівська політехніка” (2007 р.), а також Національних університетів у Луцьку, Івано-Франківську та Ужгороді. Володимир Васильович – член Європейської академії наук, Наукового товариства імені Тараса Шевченка, Національних комітетів з теоретичної та прикладної механіки України та Росії, Європейського товариства з цілісності конструкцій та інших міжнародних організацій. Впродовж 1991–2003 рр. – президент Львівського крайового товариства “Рідна школа”.

В. В. Панасюк відзначений багатьма державними нагородами СРСР і України. Удостоєний премій ім. О. М. Динника, ім. Є. О. Патона та ім. Г. В. Карпенка Академії наук України, диплома почесного члена Грецького товариства з механіки руйнування.

*Колектив Фізико-механічного інституту, правління Українського товариства з механіки руйнування матеріалів, правління ЛКТ “Рідна школа”, колеги та наукова громадськість щиро вітають Володимира Панасюка з ювілеєм і бажають йому здоров’я, благополуччя та успіхів у подальшій праці на благо науки та Української держави.*